

Geç Kalmışlığım Hayata Ve Aşka

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 02 Temmuz 2024

Burjuva gölgeler siper k/azıyor:
Azgın bir ruhun öfkesine yenik düşerken gece...
Karanlığı b/astıran isyanı zalimin ve ulu orta her hece...

Devşirmen misali kazan kaldıran yeni çeri
Oysaki zulmün de kötülüğün de bolca fink attığı
Karanlığı
Yeter ki ıslah etsin diye Tanrı:
Otağı kurmuştum geniş pencereyi gönül/lü ülkeme
Elbet yaşayan yaşatan
Elbet coşturan
Elbet sevmeyi lütfeden kulunu bağışlayan
Sadece Rabbinin izinde
Bir gönül işçisi bir nefer bir kul
Derken
Sorgu sual hak getire
Kimse çemkiren
Kimse isyanı öfke ile pekişen
Geniş cepheli gönül ülkem saklı içimde ihanet etmediğim kadar

Kul olmanın racon kestiđi diyarlar
Deđil asla
İyi niyet ve vicdan
Ve Rabbini örnek alan merhamet
İzafı bir rota belleseler de ruhumu
İdrakim yerinde

Zikrime denk düşen fikrimi
Daha da çoğaltsın diye içimdeki yangını
Külümden doğmakla iştiğal
Bir kul
Bir gül
Hemhal
Olduđum satırlar dahi yetmezken
Sevgimi lime lime edenlere dahi öfke beslemediđim
Hür benliđim
Hükümranlığında Rabbimin
Hümayunu olabildiđim kadar
Sergüzeşt imgelerin sunumu
Ziyan ettiđim ömrün sonlanmasın diye tutulan nutku
Zemherilerde asılı bir çiçek olmanın verdiği umudu

Ufuk sayacım
Uđrunda yaprak döktüğüm dost bildiğim sırdaşım
Ve işte asi/l bir rüzgâr
Asası saplanmış iken toprağa
Kimine göre çocuk kimine göre saf
Arz ettiđimse her rüya
İz düşümü derviş yüreğimin mahcup seslenişi ve
Sonlanmayan hüznü
Kerbelada yeşeren göđü
Cihanın aldatıcı zümresi
Bense bir yıldı atı mahiyetinde
At başı sevdiğim duyguların ihanet etmediğinden de öte
İsyanı bastıran o kolluk kuvveti

Elbet şehrin gizemi
Bense sekizinci tepesi
Olmaya aday

Ruhumun röntgeninde saklı sonsuzluğu
Ve aşkı milat bildiğim kadar
D/okunaklı el yazımdan sükün ederken harfler
D/okunmak ne kelime?

Uzaktan sevdiğim pişekar güdüler
Rotamda saklı iken her nota
Ve de şu ömre koyamadığım o nokta
Tıpkı yazdıklarımın s/üzülen endamında
Defterini dürdüğüm hecelerin nezdinde
Üç noktalı bir hayal dünyasına kanat açmakla iştiğal

Öncemden seken güncem
Günden güne büyüyen gönül servetim
Hümayunu aşkın
Sevmediği bir dünyayı da neyler ki insan?
Sevilmediği ne ki?

Kanatsız bedenimde
Kardığım önümde
Kanadığım hicvinde
Şiirlerin
Anmakla iştiğal her an Rabbimi
Azık bildiğim azadesi ilhamın
Elbet bir de düş perim
Caka satan yalanların yakınından bile geçmediği
Geçmediğim
Geç kalmışlığım kadar hayata ve aşka
Özlem yüklü bir neferim

Öznemle sabit bir katsayı
Öngören kaderi başımın üstünde taşıdığımın ertesi
Yolum yine düştü kendime
Yoldan çıkmamak adına
İnzivada geçen öyküler tadında
Bir kul bir kül bir gül bir de göl durgunluğunda
Bir hayata meylettığım
Kalemin ilk ve son duası da saklı olsun kabul görsün yeter ki
Allah katında:

Kâh pervane
Kâh semazen
Kâh hayal dünyam ve cüzi iradem
Külliyemden doğan güneşin
Peşinde seken
Bazen yıldız
Bazen şimşek
Bazen solgun bir çehre

Neşeme paye vermese de cihan
Mutluyum ben kendimce
Mutlak bir mutluluğun da şifresi
Sevgi ve umudun yerleşkesi
Yeter ki:
Ol, desin yüce Huda
Olmazın oluru her rüyaya da Amin dediğim...